

ਵਰਦ ਵਿਸ਼੍ਣੁਤੀਰਥ
ਵਰਦ ਵਿਸ਼੍ਣੁਤੀਰਥ ਕਰੁਣਦਿ ਨੀ ਕੇਡੁ ਪੁਰੁਸ਼ਾਰਥ ॥੫॥
ਵਰਦ ਅਭੀਸ਼ਟੇਯ ਕਰੇਦੁ ਏਨਗੇ ਨੀ ।
ਵਰਦਨੋਬ ਨਿੰਨ ਬਿਰੁਦੁ ਕਾਯਬੇਕੁ ॥ਅ.੫॥
ਅਜਨ ਜਨਕਨੱਲਿ ਇਰੁਵਿਯੇ । ਵਿਜਨ ਦੇਸ਼ਦੱਲਿ ਜਨਰੁ ਇੱਦੱਲਿ
ਬਰੁਵਿਯੇ ਭਜਨੇ ਮਾਡੁਵਰੱਲਿ
ਸੁਜਨਰ ਤਾਪਕੇ ਵਜਜਨਨੁ ਨੀਨੁ ਸੁਜਨਕਲਪਤਰੁ ਕੁਜਨਕੁਠਾਰ ੧॥
ਨੰਦਨੰਦਨਨੁ । ਅਵ ਨਿੰਨ । ਬੰਧਨਦੱਲਿਹਨੁ ।
ਅੰਧਨਾਗਿ ਨਾਨੁ ਸੰਸਕ੍ਰੁਤਿ ਬੰਧਨਦੇਲਗਿਹੇਨੁ ।
ਨੌਦੇਨੁ ਬੰਦੇਨੁ ਬੋਦੇਨੁ ਨਿੰਨੱਲਿ । ਬੰਧਨ ਬਿਡਿਸੇ ਬੰਦਿਹੇ ਬਿਡਦੇ ॥੨॥
ਮਰੇਤੇਨੁ ਨਾ ਨਿੰਨ । ਏੰਨਵਗੁਣ ਮਰੇਤੁ ਪਾਲਿਸੰਨ
ਪਰਤਰ ਗੁਣ ਨਿੰਨ ਹੋਰਤੁ ਅਨਜਗਤਿ । ਗੁਰੁਤਕਿੱਲੇ ਮੁੰਨਾ ।
ਅਰਿਤੁ ਅਨੰਤਾਦ੍ਰਿਨਿਲਯਨ ਤੇਰਿਸੇ ਤ੍ਰਿਰਿਤ ਮੇਦ ਪੁਰਨਿਰਤ ਸਦਗੁਰੁਵੇ ॥੩॥